

[Hagen Hagensen]

mange med en ganske jævn indkomststigning. Det offentlige tager skat af inflationen fuldt ud og mere til gennem denne progression. Alt dette er med til at fremme månensarbejde og alt, hvad dertil hører. Det er jo ikke alene moms, der undrages, det er vel også skatten af de penge, det drejer sig om.

Trækprocenterne må ned; det kan være de visen. Jeg kan da huske, at da der var en ren venstregering, sørgede man også for, at skatten kom ned. Men det må først og fremmest gøres gennem det offentlige besparelser, meget betydelige besparelser eller omlægninger af det offentlige forbrug. Der må ske kraftige ændringer i, hvad det offentlige skal yde. Mange ordninger betyder jo blot, at der tages penge fra borgerne, der stort set kommer tilbage til de samme borgere, bare med den virkning, at det har kostet dyrt at forvalte opkrævning og uddeling af beløbene.

Der må skabes sangbund for tankegangen om, at borgeren er bedst til at forvalte sit eget, og at det ikke er et gode at lade det offentlige forvalte det meste. Men det betyder naturligvis også, at borgeren må være indstillet på at klare en række af de opgaver, hvor man ellers kan hælde sit hoved til det offentlige. Det vil give mindre skatter og dermed flere penge til rådighed for borgerne, med et friere forbrugsvalg til følge. Det må selvsagt ikke have nogen social slagside: vore ældre, syge og svagelige medborgere skal have rimelige og tålelige vilkår.

Den proportionale skat, der gælder for selskaber og dødsboer, burde også gælde for den personlige indkomsts vedkommende, så langt op, som det kan lade sig gøre, og helst helt til tops. Jeg så gerne, at man kunne nå til at have et bundfradrag, der var lig med folkepensionens grundbeløb. Det kommer vi nok ikke til lige med det samme, men det er en af de ting, man skulle stile henimod.

Der må være et effektivt skatteloft, der gør det muligt at bevare lysten til at arbejde og tjene mere. Initiativ bør belønnes med hensigtsmæssige ordninger. Det drejer sig om afskrivningsregler, og hvad dertil hører, og om investeringsfradragsordninger eller tilsvarende ordninger, der opmuntrer til at sætte produktion i gang og skabe arbejdspladser. Sådan noget bør vi styrke. I det hele taget må opsparing styrkes og begunstiges, og det

gælder, både når det drejer sig om investeringer af erhvervsmæssig art, om alderdomsforsørgelse eller erhvervelse af egen bolig og om, hvad der ellers kan være i den forbindelse. Der må langsigtede ordninger til. Skattefordelingen ændres alt for ofte, til skade for planlægningen. Giv dog erhvervslivet ro i en længere periode til at skabe noget!

Indkomståret er en alt for snæver ramme omkring opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Adgangen til at fremføre underskud må suppleres med regler om ret til fremførelse af overskud. Investeringsfondshenlæggelserne er et gode, men kunne nok trænge til en udbygning, som jeg lige har nævnt det.

Først og fremmest gælder det, at skatte trykket må lettes; det gælder også for den særlige indkomsts vedkommende. Der er ofte tale om skat på nominelle eller fiktive værdistigninger, der kommer frem ved salg af fast ejendom, ved tvangsafståelser af disse, ved fastsættelse af goodwill og ved afhændelse af aktier. Jeg kan nøjes med at henvise til det konservative folkepartis forslag om lettelse i den benhårde beskatning af særlig indkomst på en række felter, forslag, som jo desværre endnu ikke har vundet gehør.

Det er ikke de store skattereformer, der er behov for. Der er, som jeg har nævnt det, behov for ro i en periode; der er grundlag for en skattelovspause.

Tale om afskaffelse af fradrag for den enkelte ved indføring af bruttobeskatning bør høre op; det skulle hr. Hjortnæs måske lytte til, for han vil så gerne have alle disse fradrag afskaffet, selv om han nok indrømmer, tror jeg da, at den politiske mulighed for at få dem væk ikke er til stede. Hvis man indfører en bruttobeskatning og tager fradragene bort for den enkelte, kan det blive omkostningsfordyrende og inflationsskabende, og det er der ikke behov for.

Jeg holder også for, at rentefradragene må bevares. Jeg skal ikke uddybe det nærmere, for det har vi gjort gentagne gange.

Forslag om værdistigningsafgift, hvad enten der er tale om en løbende afgift – det vender man jo tilbage til af og til – eller en fast beskatning ved salg af en ejendom, bør tages af bordet. Den megen tale om disse forhold uden konkrete forslag har allerede skabt uro og gjort skade nok.

I det hele taget er det ikke nye skatter, der er brug for, hvad enten de er direkte eller